

عنوان مقاله:

پیش بینی ثبات زناشویی و سازگاری زناشویی بر اساس تمایز یافتگی خود در زوجین

محل انتشار:

فصلنامه خانواده درمانی کاربردی، دوره 4، شماره 5 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

منصوره محمدی - دانش آموخته کارشناسی ارشد، گروه روان شناسی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

مجتبی صدقاتی فرد - استادیار، گروه علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرمسار، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر پیش بینی ثبات زناشویی و سازگاری زناشویی بر اساس تمایز یافتگی خود بود. روش پژوهش: این پژوهش از نظر شیوه پژوهش، از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر تمامی زوجین مراجعه کننده به مراکز مشاوره منطقه ۵ شهر تهران در بازه زمانی زمستان ۱۴۰۰ که بطور تقریبی ۳۲۰ نفر بود. تعداد نمونه از دو مرکز نیز با توجه به جدول تعیین حجم نمونه کرجسی و مورگان به تعداد ۱۷۵ نفر برآورد شد که با روش نمونه گیری تصادفی ساده، این تعداد از کل جامعه انتخاب شد. ابزار گردآوری داده ها شامل پرسشنامه ثبات زناشویی ادواردز، جانسون و بوث (۱۹۸۷)، سازگاری زناشویی اسپانییر (۱۹۷۶) و تمایز یافتگی خود اسکورون و فریدلندر (۱۹۹۸) بود. داده های حاصل از پرسشنامه در دو بخش توصیف شامل میانگین و انحراف استاندارد و تحلیل داده ها از همبستگی پیرسون و رگرسیون استفاده شد. یافته ها: نتایج نشان داد که متغیر تمایز یافتگی خود قادر به پیش بینی ثبات زناشویی ($\beta, 0.03/0 = P=31/0$) و سازگاری زناشویی ($\beta, 0.06/0 = P=22/0$) می باشد. با توجه به مقدار Beta تمایز یافتگی خود سهم بیشتری در پیش بینی ثبات زناشویی زوجین دارد. نتیجه گیری: می توان نتیجه گرفت که تمایز یافتگی خود قادر به پیش بینی ثبات زناشویی و سازگاری زناشویی می باشد.

کلمات کلیدی:

ثبات زناشویی، سازگاری زناشویی، تمایز یافتگی خود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1940758>

